

Police nad Metují - Žďár nad Metují - Maršov - Maršovské údolí podél Metuje - Zděřina - Police nad Metují

vhodné	pro pěší turisty i pro cykloturisty
délka	8 - 10 km
fotografie	http://www.milan-skoda.cz/fotogalerie_2014.htm

Výchozím bodem pro tento výlet nám bude malé městečko Police nad Metují, které se nachází na jih od Broumovských stěn, tedy na druhé straně skal, než je Broumov. První písemná zmínka o založení obce pochází z roku 1213, kdy v darovací listině král Přemysl Otakar I. daroval území polického újezdu břevnovskému klášteru benediktinů v Praze. Darovací listinu posléze potvrdil ještě král Václav I. v roce 1229. Tvar tohoto území, tedy újezd mezi kopci s lukami a lesy, ve kterých řeholníci klučili les a zakládali pole, pravděpodobně dal pozdějšímu městu i jeho název. Pokud neznáte staré slovo klučit (též kučit), pak vězte, že popisovalo činnost při mýtní lesa, kdy se vykopávaly a dolovaly pařezy a z lesního svahu se tak stával svah, jež bylo později možno obdělávat či používat na pastvu, dnes bychom mohli říci, že šlo o jakési zúrodnování. Z Police se stalo město dne 6. září 1253, kdy král Přemysl Otakar II. vydal listinu, v níž z Provodova (u České Skalice) přesunul do Police nad Metují právo pořádat trhy. Tím pádem se Police stala nejstarším městem Broumovského výběžku. Řeholníci tou dobou totiž měli svou základnu v Polici a odtud osidlovali okolní kraj. Roku 1253 též započala stavba raně gotického kostela, která byla dokončena až po 40 letech v roce 1294. Z původního kostela se dochoval cenný portál. Následovala stavba kláštera, který byl dokončen v roce 1306. Během husitských válek pak 27. května 1421 město vydrancovali katoličtí Slezané a místním nepomohly ani skrýše na sousedící stolové hoře Ostaši. Podle záznamů byla část obyvatelstva Police povražděna, ženy znásilněny, čtyřiceti chlapcům useknuta pravá noha a levá ruka a nos. Další pohroma přišla na Polici roku 1535, kdy městečko téměř celé vyhořelo. Klášter i kostel byly nakonec přestavěny do barokního stylu až v 18. století, ale klášter byl záhy roku 1786 za vlády císaře Josefa II. zrušen. Dnes se Police nad Metují může tedy pochlubit krásným kostelem Nanebevzetí Panny Marie a radnicí z roku 1718 (údajně v její stavbě měl opět prsty rod Dietzenhoferů), včetně malebného náměstí s empírovou kašnou. Kromě těchto památek určitě stojí za shlédnutí i exponáty v muzeu stavebnice Merkur, kterou si většina z nás starších pamatuje ze svého dětství, ale už málokdo tehdy tušil, že se vyráběla v Polici nad Metují.

Z polického náměstí můžeme vyrazit po žluté turistické na nedaleký kruhák, před nímž nás žlutá zavede do stráně nad Polici. Cyklisté vyrazí po trase 22 směr Žďár nad Metují. Na této silnici do Žďáru se pak nad Policí obě trasy setkají a dalším naším cílem je tedy asi 3 km vzdálená obec.

foto 01 památníček nad Policí, vpravo od silnice za dřevěným altánkem s vyhlídkou na Polici

Poté, co opustíme Polici nad Metují a dorazíme do obce Žďár nad Metují a stále se držíme turistické žluté nebo cyklotrasy 22, na konci obce zatočíme vlevo směr Maršov. Za železniční zastávkou Žďár nad Metují sice vede cyklotrasa 22 vpravo, ale i cyklisté mohou pokračovat zhruba další kilometr dále po úzké silnici spolu s pěšími turisty po žluté přes mírně stoupající pole. Cestou do Maršova si kdykoli při zpětném pohledu můžeme vychutnat profil stolové hory Ostaš. Silnice nás nakonec dovede nad obec Maršov, která je ukryta v zalesněném údolí, jímž protéká říčka

Metuje (pramenící v Adršpašských skalách). Do obce sejdeme serpentinkou a na křižovatce odbočíme vlevo na zelenou, která nás provede celým údolím podél řeky Metuje. Maršov připomíná vesničku plnou roubených chaloupek, ať už sešlých původních či zcela nových replik a pohled je to opravdu pěkný. Zelená nás ještě zhruba kilometr vede vesničkou po úzké asfaltce, ale na konci vesnice již po prvním dřevěném mostku přecházíme Metuji a ocitáme se v romantickém údolí, které se v délce zhruba 3 km klikatí podél zaříznutého vodního toku Metuje kolem zříceniny hradu Vlčinec. Zde věřím že cyklisté podlehnou kouzlu přírody a nebudou svými koly drásat pěšinku a zařadí se mezi pěší turisty s kolem po svém boku. Údolí je sevřeno stráněmi s množstvím rozmanitých útvarů slínovců (drobných skalek) a s květenou hercynského typu. Tu a tam nás dřevěné mostky převedou přes Metuji na jednu či druhou stranu jejího toku, až nakonec dosáhneme konce údolí, které je přehrazeno náspem železniční tratě, jež vede z Chocně do Meziměstí (a dále do Broumova). Při přechodu železnice se tak ocitáme těsně po pravé ruce pod skalnatým kopcem, na jehož vršku se rozkládá obec Petrovice a skrzeva nějž vede necelých 300 metrů dlouhý železniční tunel vybudovaný v roce 1875.

- foto 02**   zvonička v Maršově
foto 03   jedna z maršovských roubenek a křížek
foto 04   Metuje na konci Maršova kousek před vstupem do Maršovského údolí
foto 05   dřevěný mostek přes Metuji
foto 06   dřevěný mostek přes Metuji
foto 07   Metuje v Maršovském údolí (fotografie z února 2014, kdy vegetace ještě odpočívala)
foto 08   říčka Metuje a její zákoutí v Maršovském údolí
foto 09   říčka Metuje a její zákoutí v Maršovském údolí
foto 10   říčka Metuje a její zákoutí v Maršovském údolí
foto 11   říčka Metuje a její zákoutí v Maršovském údolí (zde je krásně vidět slínovec, který se v Maršovském údolí objevuje v několika zákoutích nad říčkou Metuje. Slínovec je sedimentární jednozrnná hornina složená převážně z jílovitých minerálů. Většinou má barvu šedou od světlé po tmavou. Podobá se jílovcu, ale narozdíl od něj reaguje s kyselinou chlorovodíkovou, protože obsahuje kalcit, tedy vápník, odtud ty odstíny šedé. I když vám slovo slínovec asi není známo, přesto většina z vás bude znát jeden z druhů slínovce, kterému říkáme opuka)
foto 12   dřevěný mostek přes Metuji
foto 13   dřevěný mostek přes Metuji
foto 14   dřevěný mostek přes Metuji
foto 15   říčka Metuje a její zákoutí v Maršovském údolí
foto 16   říčka Metuje a její zákoutí v Maršovském údolí
foto 17   dřevěný mostek přes Metuji
foto 18   u Petrovic Metuje protéká pod železničním mostkem

Na konci Maršovského údolí před železničním náspem na vrcholu ostrohu (kulovitého hřebenu) po levé ruce lze nalézt pozůstatky zříceniny hradu Vlčinec. Z údolí sem ale nevede žádná turisticky značená cesta, takže jen pro odvážlivce, kteří se chtějí na zalesněný vrchol vyškrábat, aby zde spatřili několik kamenů. Samotný hrad kdysi ovšem neměl žádnou dlouhou životnost. Jeho vznik se datuje k roku 1341, aby bděl nad třemi okolními obcemi, ale když husité v roce 1422 táhli tudy na Broumov, nezůstal zde samozřejmě kámen na kameni. Za železniční tratí se z levé strany do Metuje příkrádá malý potůček Dunajka a po pár desítkách metrů se ocitáme na okraji obce Petrovice. Zde máme možnost využít zastávku autobusu jedním směrem na Hronov a Náchod, druhým směrem na Polici nad Metují a Broumov. Pokud po vystoupení z údolí na silnici zabočíme vpravo, tak zhruba po necelém kilometru dorazíme na nádraží Police nad Metují, které je ovšem

kvůli okolním hřebenům od samotného městečka vzdáleno asi 2 km, ale můžeme zde využít vlakové spojení jedním směrem na Teplice nad Metují, Trutnov a Broumov a nebo druhým směrem na Hronov a Náchod. My ale pokračujeme dále od rozcestníku na okraji silnice stoupáním vlevo po modré, neboť zelená zde na konci údolí končí. Modrá turistická nás dovede zpět do Police nad Metují přes chatový tábor Zděřina.

foto 19 křížek z roku 1883 v lese kousek před chatovým táborem Zděřina, který nechal postavit Lambert Mrnka (což byl polický městský hospodář, který se také zasadil v roce 1882 o údržbu radničních hodin na náměstí v Polici a který nechal postavit kapličku zvanou v Šolcáku v obci Suchý Důl, která se nachází na protější straně Police nad Metují, než je naše dnešní výprava)